

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 214. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118000832/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

Vi hørte foruden vore egne Skridt kun den lille Bæk risie mellem Stenene og fra Tid til anden en forbigående Bevægelse i Ellene paa dens Bred, som om der var et uhyre, langstrakt Dyr, der rystede sig.

Da vi nu for tredje Gang nærmede os til de Lys, der vinkede øvre fra Kammerherrens Villa, blev vore Skridt bestandig langsommere.

— Du sukker, sagde Minna, da vi endelig, ligesom imod vor Vilje, vare gaaet helt istaa.

— Det er Noget ligesom en Aneise, — jeg kan ikke gøre for det — det falder mig saa tungt at skilles fra Rathen — jeg føler mig beklemmt — jeg er bange, tror jeg.

— Vi har været lykkelige her. Men det er min egen kære By, vi skal ind til, — der glæder jeg mig ogsaa til at gaa om med dig.

— Det er blot — vor Kærlighed er ligesom en Plante, der er voxet her, — og nu skal den omplantes.

Minna lo — en mild og klog Latter: —

— Nej, den skal nok kun flyttes. For det er jo en Plante, der har Rod i Hjerterne, og ikke i en Egn.

Efter en lang — lang Omfavnelse gled hendes Skikkelse fra mig og forsvandt i Mørket, allerede